

weergave

nieuwsbrief Stichting Gave

zeventiende jaargang, nummer 3, september 2011

Inhoud:

'Mijn geloof is daar versterkt' > 15 jaar jongerenkampen van Gave > Nieuwe directeur > Vluchtelingen en de Bijbel > Vrijwilligersprofiel: Linda de Leeuw > Nieuwsflitsen

Jean François als leider van een jongerenkamp, het middelpunt van de jongeren

Vijftienjarig jubileum voor Gave Jongerenkampen

“Mijn geloof is daar versterkt”

De multiculturele jongerenkampen van Gave hebben een krachtige uitwerking op het geloofsleven van Jean François Gono. “Daar is mijn motivatie gegroeid om overal te getuigen van Gods liefde en om jongeren te bereiken met het Evangelie”, zegt de uit Guinee afkomstige vluchteling.

Niet alleen Nederlandse jongeren, maar ook vluchtelingenjongeren bepalen volgens Jean François (27) de toekomst van de kerk in Nederland; degenen die al christen waren in hun land van herkomst, maar zeker ook zij die in Nederland tot geloof komen. Daarom zet Jean François zich graag voor deze jongeren in als leider van de zomerkampen. Hij merkt zelfs dat zijn persoonlijke geloofsleven daardoor enorm wordt gesterkt. “Mede daardoor praat ik makkelijker over God en mijn geloof.”

BIDDEN

“Met enkele christelijke vluchtelingen hebben we een paar jaar geleden bidstonden op een azc gehouden, die ook door niet-gelovigen en mensen van andere religies

werden bezocht. Zij vroegen ons bijvoorbeeld voor hun asielaanvraag te bidden. Ze vertelden ons dat ze verbaasd waren over ons vertrouwen en dat wij – ook al zitten we in dezelfde situatie – niet triest zijn. Dat komt doordat wij ons vertrouwen op God stellen. Ik hoop dat ze dat op een dag zelf ook zullen doen.”

ROEPING

Zijn leiderschap tijdens de zomerkampen beschouwt Jean François als een roeping. Hij vertelt jongeren uit verschillende culturen graag over het Evangelie, waarmee hij in zijn thuisland van kinds af aan opgroeide. “Juist de combinatie van leuke activiteiten en praten over ons geloof, maken deze kampen interessant voor jonge asielzoekers.”

CURSUS

Jean François kwam tien jaar geleden als asielzoeker naar Nederland en woont inmiddels in Nieuwegein. Vier jaar geleden was hij nog een van de deelnemers van een Gave Jongerenkamp. “Dat was in 2007 toen ik op azc Zweelo in Drenthe woonde. Christenen die ik daar ontmoette, nodigden mij uit voor een cursus van Gave. Die heb ik tien maanden lang met plezier op de zaterdag gevolgd. We werden getraind om als discipel van Jesus te leren wandelen. Door die cursus is het contact met Gave gegroeid en heb ik me als deelnemer aangemeld voor een zomerkamp. Ik vond het nog wel even spannend met al die verschil-

lende talen en culturen en vroeg me af of het bij mij zou passen, maar het is me enorm goed bevallen.”

LEIDER

Het beviel Jean François zelfs zo goed dat hij geen moment aarzelde om zelf leider te worden toen hij daarvoor het jaar daarop werd gevraagd. Dit jaar – tijdens het vijftienjarig jubileum van de Jongerenkampen - doet hij voor de vierde keer mee. “Fijn om in een team samen te werken en de jongeren een fijne tijd te geven. We proberen hen iets van Gods liefde te laten zien en hoe mooi het leven als christen kan zijn; ook als je jong bent. Jongeren vormen namelijk de toekomst van de kerk. Een levende kerk is mogelijk als het geloof ook bij de jongeren leeft. Daarom wil ik mij graag voor hen inzetten.” Dat doet Jean François niet alleen voor de jongerenkampen van Gave, maar ook voor een migrantenkerk in Utrecht. “Ik ben daar assistent-voorganger. Mijn ambitie is om zelf uiteindelijk ook voorganger te worden; van een migrantenkerk of misschien wel een Nederlandse kerk.”

■ WILT U BIDDEN VOOR:

Vluchtelingenjongeren in Nederland. Dat het werk onder hen vrucht zal dragen en verder zal worden vermenigvuldigd.

TEKST EN FOTO: JEROEN KANIS

Thema:

15 jaar multiculturele jongerenkampen

De multiculturele jongerenkampen van Gave bestaan vijftien jaar. Op de kampen hebben we vele malen het bijbelse principe van ‘Geestelijke vermenigvuldiging’ gezien. Christenen maakten het mogelijk dat een asielzoekersjongere, op een Gave kamp terecht kwam. Deze jongere werd daardoor geraakt met de boodschap van Jezus Christus. Vervolgens mocht deze jongere zelf een schakeltje zijn om Gods liefde door te geven aan anderen. Zo wordt Gods liefde verspreid! In deze Weergave leest u hierover.

Foto: Niek Stam

Overdracht

Met het schrijven van deze column neem ik afscheid als interim-directeur van Gave. En ik doe dat met een goed gevoel. Want in de persoon van Jan Pieter Mostert heeft Gave een goede nieuwe directeur gekregen. Een man met een bewogen hart en een verlangen om geloof en maatschappij dicht bij elkaar te brengen. In deze Weergave kunt u een beetje kennis met hem maken.

Het is ruim een jaar geleden dat ik de functie van interim directeur op me nam. In eerste instantie voor de periode van zes maanden, uiteindelijk is het een jaar geworden. Het is een goed jaar geweest, waarin we met elkaar onder andere opnieuw stil mochten staan bij onze roeping en de manier waarop we deze vorm en inhoud willen geven. We hebben samen nagedacht over de kernwaarden van Gave. Die geven goed weer hoe we willen werken. Ze zijn niet nieuw, maar door ze opnieuw te formuleren helpen ze ons om te focussen. Deze vijf kernwaarden zijn bewogenheid, missionair, dienstbaar, kundig en afhankelijk.

Medewerkers van Gave zijn bewogen met asielzoekers en daardoor zeer betrokken bij hun taak. Ze willen kerken en christenen stimuleren om gastvrij voor asielzoekers te zijn en hen op die manier Gods liefde te laten zien. Ze stellen zich dienstbaar op naar kerken, interkerkelijke werkgroepen en individuele christenen. De medewerkers van Gave zijn stuk voor stuk ervaringsdeskundigen dankzij hun persoonlijke contacten met asielzoekers. En ze weten zich afhankelijk van Gods steun en hebben dagelijks Zijn zegen nodig.

Gave is een mooie club mensen en ik zal mijn directe betrokkenheid bij dit stukje werk in Gods Koninkrijk missen. Maar op de achtergrond, als voorzitter van het bestuur, zal ik de nieuwe directeur en de medewerkers biddend blijven ondersteunen. Ik vraag u om hetzelfde te doen. Want het werk met asielzoekers op azc's is niet altijd even makkelijk. Soms heb je het gevoel dat je te weinig kunt betekenen voor deze groep mensen of dat je hen niet kunt bereiken. Maar er zijn ook momenten, waarop je werkelijk van hart tot hart contact hebt. En waarbij je merkt dat Gods liefde dwars door alle vooroordelen heen dringt. Dan mag je getuigen zijn van een stukje hemel op aarde.

EUGÈNE POPPE

Jongerenkamp is boeiend en leuk

Een flyer over de jongerenkampen van Gave sprak Vivian Mak (17) en haar vriendin zo aan, dat ze zich direct opgaven.

"We zijn drie keer naar het jongerenkamp geweest. Ik vind het mooi om te zien, dat ook mensen uit landen waar veel moslims wonen, enthousiast zijn over het christelijk geloof." Vivian had zelf nog nooit met asielzoekers gesproken voor ze met het kamp meeging. Ook in haar kerk zijn er geen contacten met asielzoekers. "Er is er misschien één, maar ik weet niet eens of dat wel een asielzoeker is." Des te leuker vond Vivian de ontmoetingen op het jongerenkamp van Gave. Ik kan iedereen aanraden om daar een deel van zijn vakantie aan te besteden. "Boeiend en leuk om mensen van andere culturen te ontmoeten." Ook na afloop van de kampen hebben de deelnemers nog regelmatig contact met elkaar. "Via Hyves spreek ik deelnemers en leiders nog wel eens. Niet heel regelmatig, maar af en toe vragen we elkaar hoe het gaat. We zijn ook wel eens bij elkaar op bezoek geweest. Zo zijn we vrienden van elkaar geworden."

Johnetta (16) uit Liberia

"Een cultuurrijk jongerenkamp, dat mijn geloof versterkt."

"Gods X-factor is voor mij, dat hij trouw is. Mensen kunnen je verlaten, maar God doet dat nooit!"

Wat maakt een Gave-kamp uniek?

Gave-medewerker Rien Bregman ging dit jaar voor de elfde keer mee als leider van een jongerenkamp. Iedere keer was het voor hem een unieke ervaring. Voor Weergave vertelt hij over het doel van de kampen, zijn eigen beleving als leider van het team, maar ook wat het doet met de deelnemers van de kampen.

dit jaar meeging waren twintig landen vertegenwoordigd – goed met elkaar optrekken.

Of dat nu tijdens het ochtenddeel is, waar er veel tijd is voor gesprek over God en geloof, of bij het voetballen. Er is contact met elkaar en respect. Dat proeven de jongeren. Tijdens de kampen merk ik duidelijk de leiding en zegen van God. Soms zijn er asielzoekersjongeren die de eerste dagen met tegenzin mee doen met de bijbelstudie. Maar aan het eind van de week kijken ze terug op een prachtige week en sommigen vertellen dat ze voor het eerst van hun leven de liefde van God écht gemerkt hebben. Maar zonder strijd geen overwinning.

Wat is van belang voor een goede kampweek?

Ik heb door de kampen in hele praktische zaken op God leren vertrouwen. Gebed en afhankelijkheid naar God toe zijn voor mij de belangrijkste voorwaarden voor een goede kampweek. Dat we als team verwachten dat Hij aan het werk gaat. Er hoort dan ook bij dat je als team open durft te zijn als de kampweek anders verloopt dan je vooraf verwacht. Ik heb gezien dat er dan iets moois ontstaat.

Wat bieden de kampen aan de Nederlandse jongeren?

Voor veel Nederlandse jongeren is het de eerste keer dat ze intensief optrekken met jongeren uit andere culturen. Ze leren daardoor de wereld van de asielzoekers kennen. Ook is het heel verfrissend voor hun eigen geloof om na te denken over de basis van het christelijk geloof. De kampen zijn zo niet alleen een zegen voor de asielzoekers, maar ook voor de Nederlandse deelnemers.

Wat maakt de kampen aantrekkelijk voor asielzoekersjongeren?

Dat er echte aandacht en liefde voor hen is. Dat ze een week lang niet te maken krijgen met discriminatie, vreemdelingenangst en verveling. Ze horen niet alleen over wie God is, maar merken Zijn aanwezigheid door de kampweek heen. En het is gewoon een ontzettend ontspannen gezellige sfeer, waarin ze zichzelf mogen zijn.

Harutun (18) uit Armenië

"Leuk om met christelijke jongeren op kamp te gaan."

"Gods X-factor is Zijn Zoon Jezus. Hij betekent alles voor mij."

Wat is het doel van de jongerenkampen?

Op de kampen willen we Nederlandse christenjongeren en asielzoekersjongeren (christen of niet) met elkaar in contact brengen. Ons doel is dat ze samen een geweldige week mogen meemaken. Daarnaast verlangen we ernaar dat de jongeren God zullen ontmoeten. Dat ze iets zullen proeven van wie God is en wat de Heere Jezus voor hen wil betekenen.

Lukt dat?

Ja, bijzonder goed. Ik sta er steeds weer versteld van dat zo veel verschillende nationaliteiten – op het kamp waar ik

Magomed (16) uit Tjetsjenië

"Gezellig een week chillen met mijn vrienden."

"Gods X-factor is voor mij dat Hij mijn Vader, Broer en Vriend is."

Jan Pieter Mostert nieuwe directeur van Gave

Het Evangelie in praktijk brengen

Als nieuwe directeur van Gave hoopt Jan Pieter Mostert (42) dat de kerken meer gaan omzien naar asielzoekers.

Veel christenen zijn volgens hem argwanend geworden naar buitenlanders vanwege de islam.

“En dat is juist geen bijbelse houding”, zegt hij. “Het is onze opdracht om hen met een liefdevol hart te verwelkomen.”

Mattheüs 25: 35
Want Ik had honger en u hebt Mij te eten gegeven;
Ik had dorst en u hebt Mij te drinken gegeven; Ik was
een vreemdeling en u hebt Mij gastvrij onthaald.

Tekst: Jeroen Kanis | Foto: Jan Vorsselman

Over de vraag wat hem heeft gemotiveerd om voor Gave te gaan werken, hoeft Mostert niet lang na te denken. “De schapen en de bokken”, zegt hij. “Uit deze gelijkenis in Mattheüs 25 blijkt precies hoe we het geloof in praktijk moeten brengen. Nog belangrijker dan het belijden van het Evangelie, is dat het uitgevoerd moet worden. Christenen vormen steeds meer een minderheid. Daarom moeten we in actie komen. Onze kracht ligt juist in het in praktijk brengen van ons geloof. Dat geldt ook voor het verwelkomen van de vreemdeling. Onze eerste reactie is vaak: het is beter om afstand te houden, maar Jezus legt niet voor niets nadruk op de liefde die we vreemdelingen moeten tonen.”

ZWAKKEREN

Jezus neemt het in genoemde gelijkenis op voor de zwakkeren in de samenleving. En juist met die groepen voelt Mostert zich verbonden. Hij combineert zijn directiefunctie bij Gave dan ook met een managementfunctie in de gezondheidszorg. “Daar werk ik met verstandelijk gehandicapten. Zij hebben het – net als asielzoekers – ook moeilijk om hun plaats in de samenleving te vinden. Daarom vind ik het een uitdaging om het Evangelie in praktijk te brengen door mij voor die mensen in te zetten.” Mostert omschrijft hoe hij de afgelopen jaren heeft gezocht naar mogelijkheden om het geloof in praktijk te brengen. “Ik wilde dat nog meer terugzien in mijn dagelijkse werk.

ZOEKTOCHT

Tien maanden nadat ik besloten had om me heen te gaan kijken voor een andere baan, kwam ik die tegen in de krant. Ik dacht meteen ‘Yes! Precies wat ik zoek.’ Mostert

is echter getrouwd en heeft vier zonen. Daarom had hij iets meer moeite met de laatste regel in de advertentie, bekent hij. Daarin werd omschreven dat medewerkers van Gave geen salaris ontvangen, maar zelf in hun inkomsten moeten voorzien via een eigen achterban. Glimlachend: “Daarmee had ik nog geen ervaring. Ik heb de advertentie een week of twee laten liggen, hoorde dat er meerdere sollicitanten waren en dacht opgelucht: ‘nu durf ik wel te solliciteren; er is een goede kans dat ik afval. Samen met mijn vrouw heb ik er voor gebeden. Zij stond vanaf het begin achter me en heeft me over de drempel geholpen. Tijdens de eerste gesprekken met Gave, merkte ik ook dat we direct een klik hadden. De motivatie bij de medewerkers is groot.”

“Ik wil vooroordelen weghalen bij kerken”

ANGST

Mostert – zelf lid van de Gereformeerde Kerk vrijgemaakt – hoopt ook dat kerken in de toekomst nog meer – en zonder vooroordelen – gaan omzien naar asielzoekers. “De angst voor de islam is groot binnen de kerken. Dat beïnvloedt ook het beeld dat christenen van asielzoekers hebben. Die aversie tegen moslims, maar ook tegen andere vreemdelingen, staat mij tegen. God haat religies, maar houdt van mensen. Het christendom moet meer van Gods enorme kracht en waarheid uit gaan. Gods Geest zal uiteindelijk overwinnen! Daarop mogen we vertrouwen. We zijn geroepen om onze medemens met liefde te dienen. Asielzoekers hebben vaak al veel ellende achter de rug, zoals geweld, honger of misbruik. Dan vluchten ze naar Nederland en komen hier argwanende christenen tegen. Dat is niet goed. Zij zijn vaak zo beschadigd, dat ze Gods liefde juist extra nodig hebben.”

Jan Pieter Mostert in zes vragen

Mooiste boek

‘Duizend schitterende zonnen’ van de Afghaans-Amerikaanse schrijver Khaled Hosseini

Favoriete Nederlandse eten

“Tsjongejonge, moeilijke vraag! Ik heb geleerd om alles te eten. Af en toe bij een sterrenkok eten vind ik geweldig, maar ik geniet ook enorm van een goed gemaakte gehaktbal.”

Favoriete buitenlandse eten

Marokkaans

Favoriete vakantiebestemming

“Noorwegen met zijn ongerepte natuur. Wildkamperen met het hele gezin.”

Favoriete cultuur

“Ik heb Indiase vrienden. Zij hebben zo’n andere en mooie cultuur. Het is soms verrassend hoe anders mensen kunnen denken. Maar ook Turkije – waar ik eens doorheen heb gezworven – heeft een fantastische gastvrije cultuur.”

Hobby’s

“Ik klus graag. Er is in ons huis vrijwel niets te bedenken, dat ik niet zelf heb gedaan. Verder houd ik van de natuur en vissen.”

15 jaar jongerenkampen van Gave

De jongerenkampen nemen al vele jaren een belangrijke plaats in bij het jongerenwerk onder asielzoekers. Voor vele jongeren is een Gave-jongerenkampweek een onvergetelijke ervaring geweest. Op de kampen is veel gesproken over God en geloof. Soms was het een eerste kennismaking met het christelijk geloof. Gods liefde kon hierdoor worden gedeeld en voor heel wat jongeren werd het kamp een levensveranderende week!

In totaal organiseerden we 54 Gave-kampen in verschillende leeftijdsgroepen (tieners en jongeren). Hier ontmoeten

we (veel jongeren hebben meerdere kampen meegemaakt): 850 asielzoekersjongeren, 600 Nederlandse jongeren en 200 leiders. De asielzoekersjongeren kwamen uit vele landen. Uit landen met veel asielzoekers zoals: Armenië en Iran. Maar ook uit Noord-Korea en Jemen.

■ WILT U BIDDEN VOOR:

Bid voor de jongeren die mee zijn geweest op de kampen. Bid dat ze ook in de plaats waar ze nu wonen, contact zullen hebben of krijgen met christenen die om hen heen willen staan.

